

LAKIALOITE 47/2010 vp

Laki sairausvakuutuslain 6 luvun 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Lääkevalmisteen kuuluminen sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaisen lääkekorvausjärjestelmän piiriin edellyttää, että sosiaali- ja terveysministeriön yhteydessä toimiva lääkkeiden hintalautakunta (Hila) on vahvistanut lääkevalmisteen korvattavuuden ja kohtuullisen, korvausperusteeksi hyväksyttävän tukkuhinnan.

Myyntiluvallisen lääkevalmisteen peruskorvattavuutta ja kohtuullista tukkuhintaa koskeva asia voi tulla lääkkeiden hintalautakunnan käsiteltäväksi ainoastaan lääkevalmisteen myyntiluvan haltijan tekemän hakemuksen perusteella. Sairausvakuutuslain 6 luvun 17 §:n mukaan lääkkeiden erityiskorvattavuutta koskeva asia voidaan ottaa käsittelyyn sosiaali- ja terveysministeriön tai lääkkeiden hintalautakunnan aloitteesta. Jos lääkeyritys ei hae korvattavuutta lääkkeelle, korvattavuus voidaan ottaa käsiteltäväksi "erityisestä hoidollisesta perusteesta" mutta ei kuitenkaan silloin, jos markkinoilla on myyntiluvallisia valmisteita. Peruskorvattavuutta ja tukkuhintaa koskevan asian käsittely viranomaisaloitteisesti on mahdollista ainoastaan, jos kysymys on voimassa olevan korvattavuuden ja tukkuhinnan lakkauttamisesta. Kokonaisuudessaan myyntiluvan, korvattavuuden ja erityiskorvattavuuden hakeminen on nykyisellään monimutkainen ja päällekkäisyyksiä sisältävä prosessi, jota tulisi yksinkertaistaa.

Viime vuosina yhä useampi lääke on jäänyt kokonaan korvausten ulkopuolelle joko ministeriön alaisen hintalautakunnan hylkäävän päätöksen vuoksi tai sen vuoksi, että lääkeyritys ei edes

hae korvausta lääkkeelle. Sydän- ja verisuonitautien, diabeteksen tai syövän hoitoon on kehitetty uusia, tehokkaita lääkkeitä, jotka ovat laajassa käytössä ja korvattuina monessa maassa saamatta kuitenkaan korvattavuutta Suomessa. Tilanne on kiusallinen niin potilaille kuin lääkäreillekin. Potilaat joutuvat varsin eriarvoiseen asemaan riippuen varallisuudestaan. Lääkärin on vaikea edes suositella vähävaraiselle potilaalle hyväksi tietämäänsä hoitoa. Esimerkiksi tietystä diabeteslääkkeistä tiedetään, että yhteiskunta saisi enemmän kustannushyötyä kuin haittaa, jos lääkettä saisivat kaikki ne potilaat, jotka sitä tarvitsevat. Nykyistä käytäntöä on vaikea perustella potilaiden tasa-arvon kannalta.

Julkinen valta voi vetäytyä vastuusta hyvän ja kustannustehokkaan lääkkeen saattamisessa korvattavaksi vedoten siihen, että "sairausvakuutuslain perusteella ei ole mahdollista saattaa lääkkeen korvattavuutta viranomaisaloitteisesti hintalautakunnan käsiteltäväksi". Sairausvakuutuslakia tulee muuttaa niin, että korvattavuus voidaan ottaa viranomaisen toimesta kaikissa tapauksissa käsittelyyn, jos lääke on kustannustehokas. Kustannustehokkuuden olennainen osa on luonnollisesti valmisteen hinta, joka viranomaisen toimesta aloitetussa käsittelyssä määritettäisiin neuvotellen lääkeyrityksen kanssa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

sairausvakuutuslain 6 luvun 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sairausvakuutuslain (1224/2004) 6 luvun 17 §:n otsikko ja 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 802/2008, seuraavasti:

6 luku

Lääkevalmisteen korvattavuus ja tukkuhinta

17 §

Korvattavuuden vahvistaminen viranomaisaloitteisesti

Lääkkeiden hintalautakunta voi ottaa sosiaali- ja terveysministeriön esityksestä tai omasta

aloitteestaan käsiteltäväkseen lääkevalmisteen perus- tai erityiskorvattavuutta koskevan asian, jos korvattavuudelle on erityisiä hoidollisia perusteita.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2010

Päivi Räsänen /kd
Sari Palm /kd
Bjarne Kallis /kd

Tarja Tallqvist /kd
Toimi Kankaanniemi /kd